

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/44/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010072
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3614010072.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému Z. Z., nar. X.X.XXXX v R., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2, ods.3 písm. b/ Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 26.1.2015, sp.zn. 2T/52/2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. januára 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného Z. Z. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 26.1.2015, sp.zn. 2T/52/2014, bol obžalovaný Z. Z. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2, ods.3, písm. b/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry N. Z., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 6P/104/2010-29 zo dňa 16.09.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.10.2010 bol zaviazaný prispievať na výživu svojej maloletej dcéry N. Z. sumou 70 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky D. T. s účinnosťou od 01.08.2010, a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P/31/2014-58 zo dňa 18.06.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.07.2014 bol zaviazaný prispievať na výživu svojej maloletej dcéry N. Z. sumou 70 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk starých rodičov maloletého dieťaťa D. Z. a A. Z. s účinnosťou od 17.04.2014, plneniu tejto povinnosti sa v Partizánskom a všade tam, kde sa zdržiaval úmyselne vyhýbal v mesiaci január 2012 a v období od augusta 2012 doposiaľ s výnimkou mesiaca máj 2013 a obdobia od 17.04.2014 do 30.06.2014 tým, že nemal vážny záujem o prácu, nakoľko v tomto období pracoval len od 30.08.2012 do 06.11.2012, od 11.06.2013 do 26.07.2013 a od 16.10.2013 do 20.11.2013 a od 06.06.2014 do 07.08.2014 iba na základe dohody o vykonaní práce, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásil a napriek tomu, že z tejto práce nemal príjem dostatočný na plnenie vyživovacej povinnosti, nepokúsil sa nájsť si iné vhodné zamestnanie ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, vo zvyšnom období nikde nepracoval a ani sa nezaevidoval ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, pričom na výživnom zaplatil matke svojej dcéry D. T. v mesiaci máj 2013 sumu 100 €, v mesiaci júl 2013 sumu 60 €, v mesiaci október 2013 sumu 50 €, v mesiaci december 2013 sumu 20 € a v mesiaci január 2014 sumu 20 €, starým rodičom maloletého dieťaťa D. Z. a A. Z. v mesiaci apríl až jún 2014 sumu 172,67 €, čím zostal dlhovať za mesiac január 2012 za obdobie od augusta 2012 do 17.04.2014 na výživnom matke svojej dcéry D. T. sumu vo výške 1257,33 €, a za obdobie od 01.07.2014 doposiaľ starým rodičom maloletého dieťaťa D. Z. a A. Z. sumu vo výške 490 €.

Za to bol odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti výroku o treste citovaného rozsudku ihneď po vyhlásení podal odvolanie obžalovaný Z. Z., ktoré do rozhodovania odvolacieho súdu neodôvodnil. Pred verejným zasadnutím bol odvolaciemu súdu doručený záznam probačného a mediačného úradníka na Okresnom súde v Partizánskom zo dňa 11.1.2016, z ktorého vyplynulo, že sa na okresný súd dostavil Z. Z., ktorý do zápisnice uviedol, že sa pred odvolací súd nemôže dostaviť, nakoľko je insolventný, žije len z občasných brigád a v podstate je bezdomovec. Na výživné dcéry nemá z čoho prispievať, pričom už len očakáva ako krajský súd rozhodne. O prípadnom rozhodnutí sa príde informovať na Okresný súd v Partizánskom.

Na verejnom zasadnutí o odvolaní konanom za splnenia všetkých zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného (keďže tento nepožiadaval o odročenie verejného zasadnutia z dôvodu, že nemá peniaze na cestu) prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že navrhuje odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmal v intenciách § 317 ods.1 Tr.por. napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní tohto uznal vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2, ods.3, písm. b/ Tr.zák. pretože obžalovaný svojím konaním popísaným v skutku, naplnil všetky zákonné znaky citovaného trestného činu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine predchádzajúcom nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o uloženom treste a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Je potrebné uviesť, že pri ukladaní trestu okresný súd prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že tento bol postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 02.01.2012, za čo mu bola uložená poriadková pokuta 30 € v priestupkovom konaní vedenom na OO PZ Partizánske, taktiež bol za neuposlušnosť výzvy policajného orgánu bol podľa § 47 ods. 1 písm. a/ Z.č. 372/1990 Zb. postihnutý za priestupok a bola mu uložená poriadková pokuta vo výške 20€ a napokon za priestupok - rušenie nočného klúdu podľa § 47 ods. 1 písm. b/ Z.č. 372/1990 Zb., mu bola Mestskou políciou Partizánske uložená poriadková pokuta 20 €. Súдне trestaný bol doposiaľ päťkrát, z toho v troch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Obžalovaný bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/96/2012-143 z 05.06.2012 v bode 1 rozsudku pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., v bode 2/ rozsudku pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 139 ods. 1 písm. c/, § 127 ods. 5 Tr. zák. za skutok v bode 1/ rozsudku na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so skúšobnou dobou na 28 mesiacov za zrušenia výroku o treste uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske z 27.04.2011 č.k. 2T/48/2011-49 a pre skutok v bode 2/ k samostatnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Uznesením č.k. 2T/96/2012-175 z 19.02.2013, právoplatným 05.03.2013 súd rozhodol o tom, že obžalovaný je účastný amnestie prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02.01.2013 a trest odňatia slobody v bode 1/ rozsudku sa mu odpúšťa s účinkom, že sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov vykonal celý od 09.02.2012 do 09.08.2012, kedy bol prepustený na slobodu. Bola teda u obžalovaného zistená priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák. a jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., keďže sa obžalovaný k trestnej činnosti doznal a trestnú činnosť úprimne oľutoval. S poukazom na okolnosť, že obžalovaný páchal úmyselný trestný čin a to dlhší čas aj po vykonaní trestu odňatia slobody vo veci sp. zn. 2T/96/2012 a tiež s prihliadnutím na jeho prístup k plneniu vyživovacej povinnosti, okresný súd správne skonštatoval, že na prevýchovu obžalovaného je potrebné vplývať trestom odňatia slobody nepodmienečným. Aj odvolací súd po zhodnotení všetkých rozhodujúcich skutočností dôležitých z hľadiska ukladania trestu dospel k záveru, že trest odňatia slobody nad spodnou hranicou trestnej sadzby vo výmere 14 mesiacov, je trestom primeraným a zákonným, ktorým bude splnený účel trestu

v zmysle § 34 ods.1 Tr.zák. Keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin (Okresný súd Partizánske sp. zn. 2T/96/2012), správne bol tiež podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného Z. Z. odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.